Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1944 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 12ον ◆ Άρ. Φύλλου 3336|695 | Τιμή δρχ. 150.000 | Άρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεία Μητροπόλεως 42 Άρ. τηλ. 38-81

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΖΩΗΡΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΔΙΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΙΝ

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΑΡΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 8 (ΑΠ)— Κατ' ἃ μεταδίδει τὸ διεθνὲς γραφεῖον πληροφοριῶν ἐξ Ἀγκύρας ἡ παρελθοῦσα ἑβδομὰς ἐν τῇ τουρκικῇ πρωτευούσῃ, ὅπου ἄλλως τε ἐσημειώθη ἐν τῷ μεταξὺ ἡ πλέον κατ' ἔτος ἀναχώρησις τοῦ διπλωματικοῦ σώματος εἰς Βόσπορον διὰ τὰς θερινὰς διακοπάς, ἐχαρακτηρίζετο ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ἀπὸ ζωηρὰς συζητήσεις περὶ τῶν σχέσεων τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Ἀφορμὴν εἰς τοῦτο παρέσχε σειρὰ ἄρθρων τοῦ πρώην Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ μετέπειτα πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας ἐν Λονδίνῳ Ρουσντῆ Ἀράς, ὅστις ἐπεχείρησε νὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἐμβαθύνσεως τῶν τουρκοσοβιετικῶν σχέσεων συμπεριλαμβανομένης ἀκόμη καὶ μιᾶς συμμαχίας, ὁμοίας μὲ τὸ μετὰ τῆς Ἀγγλίας σύμφωνον τῆς Ἀγκύρας. Ἡ ἄποψις τοῦ Ἀρᾶς Ρουσντῆ ὑπεστηρίχθη μετὰ ζέσεως παρὰ τοῦ σοβιετοφίλου βουλευτοῦ Σερτὶλ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος «Τάν». Ἐν τοσούτῳ οἱ ἁρμόδιοι πολιτικοὶ κύκλοι θεωροῦν τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρᾶς προκληθεῖσαν συζήτησιν ὡς ἄσκοπον καὶ περιττήν. Ἡ ἄποψις αὕτη προκύπτει σαφὴς ἐκ πολλῶν ἄρθρων τοῦ γνωστοῦ βουλευτοῦ Σανταὰκ ὡς καὶ ἄλλων ἀρθρογράφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ὡς ἀγγλόφιλος θεωρούμενος βουλευτὴς Γιαλτσὶν ὅστις γράφει εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τανίν». Ὅλοι αὐτοὶ τονίζουν τὴν σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν τῶν ἰδεῶν τῶν ὑπερμάχων μιᾶς τουρκοσοβιετικῆς συμμαχίας.

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΣ ΣΥΝΑΨΙΝ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

Αἱ ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων οἵτινες ἀπήντησαν εἰς τὸν Ἀρᾶς, ἀποκορυφώνονται εἰς δύο διαπιστώσεις: 1) Ὅτι τονίζουν τὴν σκοπιμότητα τῆς διατηρήσεως τῆς ὑπὸ τῆς τουρκικῆς δημοκρατίας καθιερωθείσης περιόδου καλῶν σχέσεων πρὸς τὸν μέγαν πρὸς βορρᾶν γείτονα. 2) Ἀνεξαρτήτως τούτου θέτουν τὸ ἐρώτημα διὰ ποῖον λόγον αἱ σχέσεις αὗται θὰ ἔπρεπε νὰ μεταβληθοῦν εἰς συμμαχίαν. Ὡς τονίζουν, ἡ μονομερὴς τουρκικὴ ἐπιθυμία οὐδόλως θὰ ἦτο ἐπαρκὴς ὡς βάσις καὶ ἀφετηρία μιᾶς συμμαχίας. Μία τοιαύτη συμμαχία θὰ ἦτο δυνατὴ ἂν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐξεδήλουν τὴν αὐτὴν γνώμην διακηρύσσοντες πρὸ παντὸς τὴν ἰσότητα τῶν συμφερόντων, καὶ σκοπούς, οἵτινες νὰ εἶνε δι' ἀμφότερα τὰ μέρη ἐξ ἴσου ἐπωφελεῖς. Ἡ ἐφημερὶς «Βακὴτ» παρατηρεῖ συναφῶς ὅτι ὁ Ἀρὰς Ρουσντῆ θὰ ἔπρεπε ἀπαντῶν εἰς τὴν κριτικὴν τῶν σοβιετικῶν σχεδίων του νὰ δηλώσῃ τιμίως ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν ὡς κατάλληλον ὑποψήφιον διὰ τὴν κενὴν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἕδραν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν συζήτησιν ἀποσιωπᾶται διακριτικῶς τὸ ὅτι οἱ Τοῦρκοι παρεξενεύθησαν ἐκ τοῦ ὅτι καὶ πολλαὶ ἄλλαι παλαιότεραι φιλικαὶ τουρκικαὶ ἐκδηλώσεις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως παρέμειναν ἄνευ ἀπηχήσεως ἀπὸ μέρους τῆς Μόσχας. Ὁ ἀνωτέρω γινόμενος ὑπαινιγμὸς ὅτι μία μονομερὴς ἐπιθυμία δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπαρκὴς βάσις διὰ μίαν συμμαχίαν, δύναται ἴσως νὰ ἔγινεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ τύχῃ μιᾶς ἀπαντήσεως ἐκ μέρους τῆς Μόσχας. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὡς μόνη ἀπάντησις δύναται νὰ ἐκληφθῇ μία ἀνακοίνωσις τῆς ἀγγλικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν πρὸς τὸν τουρκικὸν τύπον περὶ μιᾶς σοβιετικῆς διαμαρτυρίας ἐν Ἀγκύρᾳ διὰ τὴν δῆθεν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν παράβασιν τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας εἰς τὸν θαλάσσιον καὶ ἐναέριον χῶρον.

Ἐπὶ πλέον ὑπάρχει μία εἴδησις τῶν «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» ἐξ Ἀγκύρας, καθ' ἣν λόγῳ δῆθεν τῆς γερμανικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ὀργιάζει ἀπὸ μηνῶν ἤδη. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1941, ἡ ἱσπανικὴ ἐφημερὶς «Ἔλ Ἐσπανιόλ» ἔγραφεν, ὅτι ἡ γλῶσσα τῶν κομμουνιστικῶν φύλλων τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, αἱ πολυάριθμοι αὐτόθι συγκροτούμεναι συγκεντρώσεις τοῦ ὄχλου ὑπὸ κομμουνιστάς; ὀργανωτὴς ὁ σχηματισμὸς κυττάρων καὶ ἡ προπαγάνδα εἰς τὸν γαλλικὸν ἀποικιακὸν στρατὸν καθὼς καὶ μεταξὺ τοῦ ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ ἀποδεικνύουν σαφῶς, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ ἔχουν ἐπικρατήσει ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν Β. Ἀφρικήν. Ἐνῶ, συνεχίζει ἡ ἐφημερίς, τὸ Λονδῖνον καὶ ἡ Οὐάσιγκτων προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν, μὲ κάθε τρόπον, τὴν ψευδαίσθησιν τῆς ὁμονοίας μεταξὺ τῶν τριῶν συμμάχων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον θὰ δυνηθοῦν νὰ σταματήσουν τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ κομμουνισμοῦ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐπωφελεῖται ἀκριβῶς τῆς σημερινῆς κρισίμου ἐποχῆς πρὸς δημιουργίαν μιᾶς καταστάσεως, ἥτις δὲ θὰ εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ μετὰ τὸν πόλεμον.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1944, ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιθεώρησις «Νιοὺς Οὐὴκ» ἔγραφεν, ὅτι ἡ Μόσχα ἀσχολεῖται τελευταίως καὶ πάλιν μὲ τὴν Ἰβηρικὴν Χερσόνησον, ὅπου πρὸ πέντε ἐτῶν εἶχε χάσει μίαν μεγάλην μάχην. Ἀρχηγὸς τῆς μυστικῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας διὰ τὴν Ἱσπανίαν εἶνε ὁ περιβόητος Νεγκρίν, ὅστις προσπαθεῖ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Στάλιν τὴν ἐντολὴν τῆς ἐγκαθιδρύσεως ἑνὸς κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος ἐν Ἱσπανίᾳ. Τὸ ἀμερικανικὸν φύλλον θίγει οὕτω ἓν ζήτημα μεγίστης σημασίας. Διότι, ἐὰν ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐπιτύχῃ νὰ φέρῃ τοὺς κομμουνιστὰς εἰς τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἱσπανίαν, τότε ἡ Μόσχα θὰ ἐνωρίζῃ τῆς ὁδοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἐσήμαινε τὸ τέλος τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Στάλιν θὰ ἦτο τότε πλέον κυρίαρχος ὁλοκλήρου τῆς Μεσογείου. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἑτέρα πλευρὰ τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Εὐρώπην...

— Ε. Ν.

ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ ΔΝΒ.—Τὸ τουρκικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθεν τὴν Πέμπτην τὸ ὀπόγευμα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σαράτσογλου.

ΤΟΚΙΟ ΔΝΒ.—Ὁ πρωθυπουργὸς Τόγιο, μετέβη τὴν Παρασκευὴν τὸ ὀπόγευμα εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον διὰ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Τένο ἔκθεσιν περὶ γενικῶν διεθνικῶν ὑποθέσεων.

Η ΔΗΜΟΚΟΠΙΑ ΠΕΡΙ ΩΜΟΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΣΤΟΜΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 9.— Ἡ κομμουνιστικὴ δημοκοπία, ἡ ὁποία προσπαθεῖ ἀνέκαθεν νὰ διαρρήξῃ τὴν κοινὴν γνώμην τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἐφευρέσεως ψευδῶν εἰδήσεων περὶ διαπραχθεισῶν ὠμοτήτων, ἔθεσε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἰς κυκλοφορίαν μίαν νέαν σχετικὴν ἱστορίαν. Κομμουνισταὶ δημοκόποι διέδωσαν τὴν φήμην, ὅτι εἰς τὸ εἰρηνικὸν χωρίον Δίστομον (μεταξὺ Λεβαδείας καὶ Ἀραχώβης, ἐπαρχία Λεβαδείας) πλέον τῶν 1.000 ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν (!) κατεφονεύθησαν μὲ κτηνώδη τρόπον ὑπὸ μιᾶς γερμανικῆς στρατιωτικῆς μοναδός. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ δήμαρχος, ὁ ἱερεύς καὶ ὁ φαρμακοποιὸς τοῦ χωρίου δῆθεν ἐδολοφονήθησαν ὁμοῦ μὲ τὰς οἰκογενείας των. Οἱ ἐλάχιστοι ποὺ διέφυγον τὴν τρομερὰν αὐτὴν σφαγήν, μετέφερθησαν ἐν ἀσφαλείᾳ μόνον χάρις εἰς τὸν Διεθνῆ Ἐρυθρὸν Σταυρόν.

Διὰ κάθε φιλοπάτριδα Ἕλληνα ποὺ γνωρίζει τὰς μεθόδους ψεύδους τῆς προπαγάνδας τοῦ ΕΑΜ, εἶνε φανερὸ ἡ κομμουνιστικὴ προέλευσις καὶ ὁ σκοπὸς τῆς διαδόσεως τοιούτων. Περὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων εἰς τὸ Δίστομον ἐπληροφορήθημεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἑξῆς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Τὴν 10 Ἰουνίου 1944 μία γερμανικὴ μονὰς εὑρισκομένη ἐν πορείᾳ καὶ μεταβαίνουσα ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Ἀράχωβαν ἐβλήθη ἐμπροσθεν τοῦ χωρίου Διστόμου μὲ ὅπλα, ὁπλοπολυβόλα καὶ ὀλμοβόλα.

Ἡ μονὰς ἀπώλεσε λόγῳ τῆς ἀνάνδρου ταύτης ἐπιθέσεως τρεῖς νεκροὺς καὶ τραυματίας. Ἐν συνεχείᾳ ἀνελήφθη ὁ ἀχῶν ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀχυρωθῆ μέσα εἰς τὸ Δίστομον, μὲ ὅλα τὰ ὑπάρχοντα μέσα. Κατόπιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν βαρέων γερμανικῶν ὅπλων, ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου τὸ Δίστομον, ἡ φυλακὴ αὐτῆς τῆς συμμορίας. Ἠριθμήθησαν περὶ τοὺς 250 νεκροὶ συμμορῖται. Ὁ ἀριθμὸς ἀμάχου πληθυσμοῦ ὑπῆρξεν ἀνεπαίσθητος

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΑΪΠΑΝ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ
ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΠΙΤΙΘΕΝΤΑΙ ΜΕ ΥΠΕΡΤΕΡΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΟΣ ΜΠΟΝΙΝ

ΤΟΚΙΟ 8. (Ἠμ. Γερ. Πρ.).—Τὸ τελευταῖα τηλεγραφήματα ἐκ τοῦ μετώπου τῶν Μαριάνων **καθιστοῦν σαφὲς ὅτι ὁ ἀγὼν** διὰ τὴν νῆσον Σαΐπὰν πλησιάζει τὸ δραματικόν του ἀποκορύφωμα. Ἀφ' ὅτου οἱ Ἀμερικανοὶ κατώρθωσαν νὰ κυριεύσουν τὸ ἀεροδρόμιον Ἀολίτο τῆς νήσου αὐτῆς, νὰ ἐνισχύσουν τὰ ὀποβατικὰ των στρατεύματα καὶ νὰ ἐκφορτώσουν σημαντικώτατον πολεμικὸν ὑλικόν, πρό τινων ἡμερῶν ἐνήργησαν οὗτοι γενικὴν ἐπίθεσιν καὶ ἠνάγκασαν τὴν ἰαπωνικὴν φρουρὰν τῆς νήσου, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἐνισχυσειστὰς ὁποίας ἔλαβεν ὑπὸ ναυτικῶν δυνάμεων, εἶναι ἀριθμητικῶς πολὺ ἀσθενεστέρα τοῦ ἀντιπάλου, **νὰ ἐγκαταλείψη** τὴν **πρωτεύουσαν** Γκαραπὰν καὶ ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸ βορειοδυτικὸν τμῆμα τῆς νήσου.

Ἐντοῦθα οἱ ὑπερασπισταὶ προβάλλουν ἀκόμη λυσσώδη, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ὑπεροχῆς εἰς ὑλικὸν τοῦ ἀντιπάλου, ἐλάχιστα ἐλπιδοφόρον ἀντίστασιν, **αὕτως ὥστε ἡ σπουδαία αὐτὴ** ἰαπωνικὴ νησιωτικὴ βάσις δέον νὰ θεωρῆται ὡς μὴ δυναμένη νὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ πολὺ καὶ τοιουτοτρόπως οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ καταλάβουν εἰς τὸν κεντρικὸν δυτικὸν Εἰρηνικὸν τὴν πρώτην τῶν ἀπομεμακρυσμένην ἀεροπορικὴν βάσιν ἥτις ἀπέχει ἀπὸ τὸ Τόκιο περὶ τὰ 2.500 χλμ.

ΗΡΧΙΣΑΝ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΜΠΟΝΙΝ

Ἐκτὸς τῶν ἀγώνων ἐπὶ τῆς νήσου Σαΐπὰν καὶ ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ τῶν νήσων Μπονίν μέχρι τῶν Καρολίνων εἰσῆλθε **ἀπὸ ἡμερῶν** εἰς τὴν πολεμικὴν ἱστορίαν. Οὕτω, ἐκτὸς τῶν νήσων Μαριάνων ἡ Γκουάμ, ἡ Τίνιαν, ἡ Ρότα καὶ ἡ Παγκὰν καθὼς καὶ αἱ νῆσοι Παλάο καὶ Γιὰπ εἶνε ἐκτεθειμέναι εἰς σφοδρὰς ἀμερικανικὰς ἐπιθέσεις.

Τὸ κέντρον τοῦ βάρους τῆς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως εὑρίσκετο **ἐπὶ τῶν νήσων** Μπονίν τῶν κειμένων 1000 χιλιόμετρα νοτίως τοῦ Τόκιο, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ νῆσοι Σβέφελ καὶ Κικιτζίμα ὄχι μόνον ἐβομβαρδίζοντο ἐπὶ ἡμέρας ὑπὸ ἰσχυρῶν ἀεροπορικῶν σμηνῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ καταδρομικῶν καὶ ἀντιτορπιλλικῶν.

Οἱ Ἰάπωνες ὑπερασπισταὶ κατέρριψαν 74 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοὺς ἀγῶνας ὀπωσδήποτε σὰν 30 ἀεροπλάνα καὶ πέντε σκάφη. Δὲν καθίσταται εἰσέτι σαφὲς ἐὰν τὴν ἔντασιν τῆς ἀμερικανικῆς δραστηριότητος ἐναντίον τοῦ συμπλέγματος Μπονὶν θὰ ἐπακολουθήσουν ἀπόπειραι ἀποβάσεως. Ἐν τούτοις εἰς τὸ Τόκιο παρακολουθοῦν τὴν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἐξέλιξιν μὲ μεγάλην προσοχήν.

ΤΑ „ΣΚΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ"

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἀνεφοδιασμοῦ, ἴσως δὲ καὶ τὰ στρατηγικὰ σχέδιά του. Καθὼς ἀναφέρεται ἐκ τῆς γερμανικῆς πλευρᾶς, τὸ νέον ὅπλον χρησιμοποιεῖται ἤδη, μέχρι τοῦδε, μέχρι μιᾶς γραμμῆς, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ Μπρίστολ. εἰς τὰς νοτιοδυτικὰς ἀκτὰς τῆς νήσου, καὶ φθάνει μέχρι τοῦ κόλπου Λὴ Οὐώ, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀγγλίαν. Συνεπῶς, ἡ ἀκτὶς ἐνεργείας ἀνέρχεται εἰς ἄνω τῶν 200 χιλιομέτρων. Ἐπὶ πλέον, τὸ ὅπλον αὐτὸ δὲν ἐφαρμόζεται μόνον εἰς περιωρισμένα σχετικῶς χρονικὰ διαστήματα, ὅπως ἡ γνωστὴ μέχρι τοῦδε ἀεροπορία, ἀλλὰ συνεχῶς καὶ μὲ μικρὰς μόνον διακοπάς.

5ον) Παραλλήλως μὲ τὰς στρατιωτικὰς αὐτὰς ἐπιδράσεις, βαίνουν καὶ αἱ πολιτικαὶ συνέπειαι τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ νέου γερμανικοῦ ὅπλου. Εἰς τὸ Βερολῖνον, τίθεται, πρὸς τὸ παρόν, κατὰ μέρος τὸ ζήτημα τῶν ἐνδοπολιτικῶν ἐπιδράσεων εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ συνέπειαι αὐταὶ θὰ καταστοῦν καταφανεῖς μετ' ὀρκετὸν χρόνον ἴσως. Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ὅμως, αἱ ἐπιδράσεις εἶνε ἤδη ἐμφανεῖς. Ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ προπαγάνδα εἶχε διαδώσει, μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν, τὴν θεωρίαν, ὅτι ἡ Γερμανία εἶχε χάσει, δῆθεν, ἤδη τὸν πόλεμον καὶ δὲν ἀπομένει πλέον εἰμὴ νὰ καταφερθῇ τὸ τελειωτικὸν κτύπημα κατ' αὐτῆς.

Ἡ «θέσις» αὐτὴ ἐδικαιολογεῖτο μὲ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ Ράϊχ, ἀπὸ διετίας, ἔχει περιορισθῇ εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἀμυνομένου καὶ δὲν εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ προβῇ εἰς μεγάλας ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ἀνατρέπεται, αἰφνιδίως, ὑπὸ τῶν γεγονότων, ἡ δὲ Ἀγγλία δοκιμάζει τώρα, εἰς τὸ ἴδιόν της σῶμα, τὴν γερμανικὴν ἰσχύν, ἔπειτα ἀπὸ 5 σχεδὸν ἔτη πολέμου.

Οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ ἰσχυρίζοντο ἐπίσης, ὅτι, κατόπιν τῶν συστηματικῶν ἀεροπορικῶν βομβαρδισμῶν, ἡ πολεμικὴ παραγωγὴ τοῦ Ράϊχ ἔχει μειωθῇ σοβαρώτατα. Εἰς ἀπόδειξιν τούτου, ἀνεφέρετο ἡ περιωρισμένη σχετικῶς δρᾶσις τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας κατὰ τὴν τελευταίαν ἐποχήν. Ἀποδεικνύεται ὅμως σήμερον, ὅτι οὐδόλως ἐπρόκειτο περὶ μειώσεως τῆς ἐξοπλιστικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ περὶ συγκεντρώσεως τῶν γερμανικῶν προσπαθειῶν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν καὶ ὁμαδικὴν παραγωγὴν νέων ἐντελῶς ὁπλων καὶ περὶ ἐπιφυλάξεως μεγάλων τμημάτων τῆς νεωτέρας ἀεροπορίας τοῦ Ράϊχ διὰ τὴν ἐάσθετον στιγμὴν τῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες θὰ ἐπηκολούθουν τὴν εἰσβολὴν τῶν δυτικῶν ἀντιπάλων εἰς τὴν Ἤπειρον. Ταὐτοχρόνως ἀποδεικνύεται, τώρα πόσον ὀρθὴ ἦτο ἡ γερμανικὴ τακτικὴ τῶν μεθοδικῶν ὑποχωρήσεων εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ Ἰταλίαν, σκοπὸς τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἐνίσχυσις τοῦ γερμανικοῦ μετώπου εἰς τὰ ἀποφασιστικώτερον σημεῖον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, δηλ. εἰς τὰς περιοχὰς τῆς ἀναμενομένης ἀγγλοαμερικανικῆς εἰσβολῆς.

Ὅσον ζωηρὰ καὶ ἂν εἶναι, εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἐνάρξεως χρησιμοποιήσεως τοῦ νέου γερμανικοῦ ὅπλου, ἀκόμη ζωηροτέραν ἐντύπωσιν προεκάλουν αἱ δηλώσεις τῶν ἀρμοδίων κύκλων τοῦ Ράϊχ, ὅτι τὸ ὅπλον αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ παρὰ μόνον ἓν ἀπὸ τὰ διάφορα μυστικὰ ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἤδη ἑτοιμάσει ἡ Γερμανία καὶ τῶν ὁποίων ἡ χρησιμοποίησις θὰ ἐπακολουθήσῃ βαθμιαίως, εἰς μίαν ἀδιάκοπον σειρὰν σφοδρῶν πληγμάτων κατὰ τῶν ἀντιπάλων της.

Θ. ΣΚΕΝΔΕΡΙΔΗΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
Ἱεροῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης

Αὔριον Τρίτην ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανευφήμου Εὐφημίας· πανηγυρίζει ὁ ὀπισθεν τοῦ Διοικητηρίου κείμενος Ἱερὸς Βυζαντινὸς Ναὸς τῆς

ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ἔνθα κεῖται ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Σήμερον τὸ ἑσπέρας, περὶ ὥραν 5ην μ. μ. ψαλλήσεται ἑσπερινὸς καὶ περὶ ὥραν 6ην μ. μ. θὰ ἐπακολουθήσῃ πανηγυρικὴ καὶ κατανυκτικωτάτη ἀγρυπνία μετ' ἀρτοκλασίας.

Αὔριον Τρίτην, ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τελεσθήσεται πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης

κ. κ. Γενναδίου

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ ὅπως προσερχόμενοι τιμήσωσι τὴν ἑορτήν.

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
Εἰδικὸς Παιδίατρος
Βασ. Κωνσταντίνου 41. 2ον πάτωμα. Ὧραι 11—12 καὶ 4—

Μικραὶ Εἰδήσεις

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (ΔΝΒ).—Ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρωτάκουστοι μάχαι αἱματηρότατα» διὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς παρὰ τὴν Λαχαΐ», ἡ ἐφημερὶς «Νύα Ντάγκλιχ Ἀλεχάντα» δημοσιεύει μίαν εἴδησιν τοῦ Ἤνωμένου Τύπου, καθ' ἣν αἱ μάχαι εἰς τὴν Νορμανδίαν ἐστοίχισαν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς αἱματηροτάτας θυσίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ πράγματι ἠναγκάσθησαν διὰ κάθε σπιθαμὴν ἐδάφους νὰ πληρώσουν πολὺ ἀκριβά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, (ΔΝΒ).—Εἰς τὸ Μπολοὺ ἐσημειώθησαν κατὰ τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς περὶ ὥραν 6,16' 2 σεισμικαὶ δονήσεις. Ἡ πρώτη ἦτο ἰσχυροτέρα καὶ διήρκεσεν 5 δευτερόλεπτα. Ζημίαι δὲν προέκυψαν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Δ. Ν. Β.) — Κατὰ τοὺς «Τάϊμς» ἐσημειώθη εἰς τινα περιοχὴν τοῦ Κέμπριντὸ Σάϊερ μία ἀναταραχὴ ἐνὸς συρμοῦ μὲ πολεμοφόδια ἥτις ἐπροξένησεν τοιαύτας ἐρημώσεις ὥστε διὰ μᾶς μόνον δονήσεως κατέστησεν περὶ τὰ 500 ἄτομα ἄστεγοι. Ἀμφότερα τὰ ἔργοστάσια φωταερίου τοῦ τόπου κατεστράφησαν. Γεγονότα ὁμοίας φύσεως μὲ ἀποτελέσματα ἐρημώσεως εὑρίσκονται εἰς ἡμερησίαν διάταξιν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ὅπλου ὑπ' ἀριθ. 1.

ΓΕΝΕΥΗ ΔΝΒ.—Παρὰ τὰ διαρκῆ παράπονα τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας ὑφασμάτων, περὶ τῆς ἐπισχέσεως τῶν ἐργασιῶν, ἠδυνήθη αὕτη νὰ πραγματοποιήσῃ μεγάλας αὐξήσεις κερδῶν κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐπὶ ὑφασμάτων. Οὕτω δημοσιεύεται ἡ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς «Μπλίκες Ἀσσοσιέϊσον», ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι τὸ καθαρὸν κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942 ἀνῆλθεν εἰς 86 ο|ο. Τὰ κέρδη ταῦτα φυσικὰ εἰσέρχονται εἰς τὰ δυλάκια καὶ τῶν μετόχων τῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁποῖαι εἰς τὰ μετοχὰ των τῆς μιᾶς λίρας λαμβάνουν ὡς μερίσματα ὄχι ὀλιγώτερον τῶν 11 σελ. καὶ 9 πεννῶν.

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΝΤΕΡΟΚΟΛΙΤΙΔΟΣ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΑΡΙΟΥ

Εὐχαριστήριος δήλωσις.

Ἡ κόρη μας πάσχουσα ἀπὸ γαστρικὰ γιατρεύθηκε μὲ τὸ νέον φυσιοθεραπευτικὸν σύστημα, ὁποῦ εἶχα κάμει προτήτερα θεραπεῖαν δι' ἐντεροκολίτιδα, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ὁ ἰατρὸς κ. Α. Κούζας βάσει συνθετικῆς διαγνώσεως ὅτι ἡ ἀσθένεια ἦτο δυσπεψία στομαχοεντερικὴ μὲ φλογισμένα καὶ πρῖσμένα ἔντερα, συνέστησε νὰ μὴν πάρῃ ἐπί τινας ἡμέρας στερεὰν τροφήν, ἀλλὰ μόνον χυλὸν σιταρίου.

Μὲ τὴν δίαιταν αὐτὴν καὶ ἐντεροκλύσματα καθάρισε ὁ γαστρικὸς σωλήν, ἔπεσαν αἱ βλέννες τοῦ ἐσωτερικοῦ ἡμένος τῶν ἐντέρων καὶ ἔτσι μαζὶ μὲ τὴν δυσπεψίαν γιατρεύθηκε ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων καὶ ἡ ἐντεροκολίτις, ἥτις ἦτο λεπτομέρεια τῆς γαστρικῆς ἀσθενείας. Τὸν εὐχαριστοῦμεν καὶ τὸν συγχαίρομεν διὰ τὴν ἀρίστην διάγνωσιν καὶ θεραπείαν.

Ἰωάννης Βρασίδας
ἐργοστασιάρχης

Θεσ)νίκη Ὀλύμπου 47

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ

Ὁ κ. Βασίλειος Πρωτόπαπας λοχαγός, ὁπώλεσε τὸ χρηματοφυλάκιόν του περιέχον χρήματα, σημειώσεις καὶ τὰ ματογυάλια του. Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν τοῦτο νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ θὰ ἀμειφθῇ ἱκανοποιητικῶς.

ΙΑΤΡΟΣ
Β. Ι. ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Παρισίων
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται Δικαστηρίων 18, παραπλεύρως Ἁγ. Νικολάου 3-5

Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς κ.
ΦΙΛΩΝ ΚΤΕΝΙΔΗΣ
Διευθυντὴς Νοσοκομείων Εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν Εὐρώπῃ δέχεται διὰ **Δερματικὰ—Ἀφροδίσια καὶ Ἀνικανότητα.** Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων (Διαθερμίαι θραχέων κυμάτων — ultra violets κ.λ.π.)
Τσιμισκὴ 53—Τηλ. 56—66.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ ἰδιοκτῆται καὶ μισθωταὶ οἰκιῶν Θεσσαλονίκης, εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὁποίων εἶχον διαμείνῃ Γερμανοὶ στρατιωτικοί, ὑπάλληλοι, Γερμανοὶ ὑπήκοοι ἢ εἶχον ἐπιταχθεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὅπως ἀμέσως δηλώσωσι τὰ ἐπιταχθέντα δωμάτια εἰς τὸ τμῆμα καταλυμάτων, Καλαποθάκη ἀρ. 6 μετ' ἀκριβοῦς διευθύνσεως (ὁδὸς, ἀριθμὸς οἰκίας, ἀριθ. διαμερίσματος, ἀριθμὸς ἐπιταχθέντων δωματίων), ὡς καὶ ὀνόματος τοῦ κατόχου αὐτῶν. Ψευδεῖς δηλώσεις τιμωροῦνται διὰ τῆς ἐπιτάξεως τῆς οἰκίας.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Καταλυμμάτων
Λοχαγὸς ΚΟΥΠΚΑ

ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΙΣ ΕΥΘΥΝΑΣ ΤΙΜΑΣ ΣΤΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 5 Ἰουλίου

Ἡ ἐνταῦθα ὑπηρεσία προσλήψεως ἐργατῶν ἀνακοινοῖ τὰ κάτωθι :

Α. Τὸ τμῆμα ἐργασίας τοῦ Μάρμπουργκ-Ντράου ἀνέφερεν ὅτι αἱ δύο ἐκ Θεσσαλονίκης ἀποστολαὶ ἑλλήνων ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρησαν κατὰ μῆνα Ἰούνιον διὰ τὸ Ράϊχ ἔφθασαν ἄνευ καθυστερήσεως καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδίου αἰσίως εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἡ ἑπομένη ἀποστολὴ ἐγκαταλείπει τὴν Θεσσαλονίκην τὸ Σάββατον 15ην Ἰουλίου. Νέαι αἰτήσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ τὴν φορὰν ταύτην μέχρι τῆς 11 Ἰουλίου ἐ.ἔ.

Β. Τὰ δελτία τροφίμων διὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον δύνανται νὰ παραληφθοῦν ἀπὸ τῆς 10 Ἰουλίου ἐκ τῶν γραφείων τῆς ὑπηρεσίας προσλήψεως ἑλλήνων ἐργατῶν διὰ τὴν Γερμανίαν καὶ μόνον πρὸ μεσημβρίας ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας. Θὰ τηρηθῇ ὁ κάτωθι ἀλφαβητικὸς πίναξ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα.

10—11	Ἰουλίου	Α—Ζ
12—13	»	Η—Ι
14—16	»	Κ—Μ
17—18	»	Ν—Π
19—20	»	Ρ—Ω

Νέαι αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μόνον μετὰ μεσημβρίαν ἁπάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἐξαιρέσει τοῦ Σαββάτου.

ΧΑΡΤΙΑ-ΒΙΒΛΙΑ-ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ
Χονδρικῶς—Λιανικῶς
ΧΑΡ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ
Ἐγνατίας 41. Τηλ. 29-80. Συγκρίνατε τὰς τιμάς μας

ΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ
ΤΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΝ ΤΡΑΧΥΤΑΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΝ ΜΕΧΡΙΣ ΟΤΟΥ ΚΡΙΘΗ Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΘΑ ΔΟΘΗ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΥΝ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἰούλιος. — Ἡ σημερινὴ φάσις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ὀλονὲν μεγαλυτέραν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἐντεινομένην σφοδρότητα τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως τῶν τριῶν συμμάχων, ἐμφανίζει τὸν γερμανικὸν στρατόν, εἰς σφοδροτάτους ἀμυντικοὺς ἀγῶνας εἰς τὰ τρία κύρια μέτωπα τῆς εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν στρατιωτικῶν κύκλων τοῦ Ράϊχ ἡ γενικὴ πολεμικὴ ἐξέλιξις, μὲ τὴν ἀναμενομένην ἐπέκτασιν τῶν συμμαχικῶν ἐπιθέσεων καὶ εἰς ἄλλας πολεμικὰς ζώνας, τείνει ὁσημέραι πρὸς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ἐκατέρωθεν στρατιωτικῶν προσπαθειῶν καὶ συνεπῶς πρὸς τὰς ὁριστικὰς καὶ ἀποφασιστικὰς συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων Δυνάμεων.

Ἡ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν συσωρευθεῖσα ἐπιθετικὴ δυναμικότης τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἄγγλων δὲν ἐνεφανίσθη ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ μέχρι σήμερον πεδία τῶν μαχῶν τῆς γενικῆς ταύτης ἐκ τριῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Ράϊχ. Ἰδίως ἡ σοβιετικὴ θερινὴ ἐπίθεσις δὲν ἐπεξετάθη, μέχρι τῆς παρούσης στιγμῆς, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου. Ἡ γερμανικὴ ἡγεσία, πάντως ἀναμένει τὴν περαιτέρω ἐπέκτασιν τῶν μετώπων καὶ τῶν μαχῶν, τόσον εἰς τὸ ἀνατολικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ δυτικὸν καὶ τὸ νότιον θέατρον τοῦ πολέμου.

Καθὼς τονίζεται ἐν Βερολίνῳ, ἡ γενικὴ πολεμικὴ εἰκών, ἥτις προκύπτει ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε ἐξέλιξιν τῶν μεγάλων καὶ συνδυασμένων συμμαχικῶν ἐπιθέσεων, ἀντὶ νὰ ἀποκρίνεται, κατ' οὐσίαν πρὸς τὰς προγνώσεις, εἰς τὰς ὁποίας εἶχε προβῇ, πρό καιροῦ ἤδη, ἡ γερμανικὴ στρατιωτικὴ ἡγεσία ἐν ὀναμονῇ τῶν μεγάλων πολεμικῶν γεγονότων τῆς τρεχούσης θερινῆς περιόδου. Ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα εἶχον ὑπολογισθῇ, μὲ τὴν προσήκουσαν σοβαρότητα, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν γερμανικῶν σχεδίων. Εἶχε ληφθῇ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ δυνατότης σοβαρῶν στρατιωτικῶν κρίσεων καὶ ἐπικινδύνων μάλιστα περιστάσεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὁποίων εἶχον ληφθῇ ἐκ τῶν προτέρων, ὕλα τὰ διὰ τὰ διάφορα ἐνδεχόμενα τῆς καταστάσεως ἀπαιτούμενα μέτρα, μὲ τὸν τελικὸν σκοπὸν νὰ συντριβοῦν αἱ συνδυασμέναι ἐφοδοι τῶν ἐχθρικῶν μαζῶν κατὰ τοῦ Ράϊχ καὶ νὰ κτηθῶσιν ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἀμυντικὴν ἐπιτυχίαν αἱ βάσεις καὶ προϋποθέσεις μιᾶς ἀποφασιστικῆς μεταστροφῆς καὶ τῆς νικηφόρου διὰ τὴν Γερμανίαν ἐκβάσεως τοῦ πολέμου.

Εἰς μίαν τοιαύτην κατάστασιν, ἡ ὁποία θέτει πλέον τὸ δίλημμα : ὁριστικὴ νίκη ἢ ὁριστικὴ ἧττα, ὅσον οὐδεμία προγενεστέρα φάσις τοῦ πολέμου καὶ ἀπαιτεῖ, ὡς ἐκ τούτου, τὴν ὁλοκληρωτικὴν πλέον χρησιμοποίησιν τῶν ἐκατέρωθεν διαθεσίμων δυνάμεων, εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ ἐντελῶς ἀπροκάλυπτος γλῶσσα τοῦ γερμανικοῦ τύπου, ὁ ὁποῖος ἐκθέτει ἐλευθέρως πρὸς τὸν γερμανικὸν λαὸν τὴν πλήρη σοβαρότητα τῆς σημερινῆς πολεμικῆς ἐξελίξεως ἐν Εὐρώπῃ.

Εἰς τὴν σχετικὴν ἀρθρογραφίαν τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων δὲν παρατηρεῖται καμμία τάσις σμικρύνσεως ἢ συγκαλύψεως τοῦ βαρυτάτου ἔργου, τὸ ὁποῖον θέτει ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ τοῦ Ράϊχ ὁ πολυμέτωπος πόλεμος, ὅπως ἀποτελεῖ σήμερον μίαν πραγματικότητα. Τονίζεται ἰδίως ὁ ἀποφασιστικὸς χαρακτὴρ τῆς παρούσης φάσεως τῆς μεγάλης συρράξεως. Εἰς μίαν σοβαρωτάτην καὶ πολὺ ρεαλιστικὴν ἀνάλυσιν, ἐξετάζονται οἱ κίνδυνοι, ἀλλὰ καὶ αἱ εὐνοϊκαὶ δυνατότητες τῆς ἐξελίξεως ταύτης καὶ ἐξηγοῦνται αἱ βασικαὶ στρατηγικαὶ ἰδέαι μὲ τὰς ὁποίας ἡ γερμανικὴ ἡγεσία προβαίνει ἤδη εἰς τὰς ἀποφάσεις ἐκείνας διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀντιμετωπισθῇ ἐπιτυχῶς ἡ γενικὴ ἔφοδος τῶν τριῶν ἐχθρῶν τῆς Γερμανίας, κατόπιν βεβαίως ὀκληρῶν ἀγώνων καὶ μεγάλων θυσιῶν.

Ἡ ταξινόμησις τῶν διαφόρων μετώπων γίνεται, κατὰ τὰς γερμανικὰς στρατιωτικὰς ἀντιλήψεις, μὲ τὴν προοπτικὴν τῆς γενικῆς στρατηγικῆς ἐξελίξεως τοῦ πολέμου. Τὰ σχετικὰ συμπεράσματα τοῦ ὅλου στρατηγικοῦ σχεδίου τοῦ Ράϊχ ἔχουν, κατὰ τοὺς εἰρημένους ἁρμοδίους κύκλους, ὡς ἑξῆς :

1ον) Ἡ γερμανικὴ ἡγεσία εἶναι ἀκλονήτως ἀποφασισμένη νὰ συγκεντρώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας ἰδίας στρατιωτικὰς δυνάμεις εἰς τὸ ἀποφασιστικὸν θέατρον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

2ον) Μάχας ἀποφασιστικῆς σημασίας ἀνέμενε τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Ράϊχ, ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἤδη, εἰς τὴν Γαλλίαν. Καὶ αἱ μάχαι αὐταὶ ἤρχισαν, πράγματι, αὐτόθι μὲ τὴν εἰσβολὴν τῆς 6 Ἰουνίου. Ἡ γερμανικὴ ἡγεσία εἶναι ἀποφασισμένη νὰ δώσῃ ἐκεῖ τὴν ἀποφασιστικὴν μάχην τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, θέλει ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς τὴν καταλληλοτέραν. Δὲν ἤρχισεν ἀκόμη ὁ γερμανικὸς στρατός, μέχρι σήμερον, τὴν πραγματικὸν καὶ κύριον κτύπημα κατὰ τῶν στρατευμάτων τῆς εἰσβολῆς, ἀλλ' ἀναμένει μὲ ὑπομονὴν καὶ ψυχραιμίαν τὴν εὐθετον πρὸς τοῦτο στιγμήν.

3ον) Ἡ στρατηγικὴ ἀποστολὴ τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου εἶναι, συνεπῶς, ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἀκόλουθος: τὰ στρατεύματα τῆς Ἀνατολῆς ὀφείλουν, ὅπως καὶ κατὰ τὰς μάχας τοῦ παρελθόντος χειμῶνος καὶ τῆς τελευταίας ἀνοίξεως ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν περίοδον τῆς ἀμύνης μὲ τὰς ἰδίας των δυνάμεις, χω